

(cognoverunt enim viri quod a facie Domini fugerent, quia indicaverat eis.) Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi, & cessabit mare a nobis? quia mare ibat & intumescēbat. Et dixit ad eos: Tollite me, & mittite in mare, & cessabit mare a vobis: scio enim ego quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos.

¶ Misit Dominus Angelum suum: & conclusit ora leonum: * Et non contaminaverunt: quia coram eo iniustitia inventa non est in me. ¶ Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Et non. Gloria Patri. Et.

S A B B A T O

Ante Dominicam quintam Novēbris.

Ad Magnificat, Antiphona. Super muros tuos Jerusalem constituit custodes: tota die & nocte non tacēbit laudare nomen Domini.

D O M I N I C A V.

Novēbris.

In primo Nocturno.

Incipit Michas Prophetæ.

Lectio i. Cap. 1.

Verbum Domini, quod factum est ad Michas Morasthiten, in diebus Joathan, Achaz, & Ezechie, regum Juda, quod vidit super Samariam

& Jerusalem. Audite populi omnes, & attendat terra, & plenitudo ejus: & sit Dominus Deus vobis in testem, Dominus de templo sancto suo. Quia ecce Dominus egredietur de loco suo: & descendet, & calcabit super excelsa terre.

¶ Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, & elevatum: & plena erat omnis terra maiestate ejus: * Et ea que sub ipso erant, replebant templum. ¶ Seraphim stabant super illum: sex ala uni, & sex ala alteri. Et.

Lectio ii.

Et consumentur montes sub ipsa eum: & valles scendentur sicut cera a facie ignis, & sicut aqua que decurrunt in præceps. In sceler Jacob omne istud, & in peccatis domus Israel. Quod scelus Jacob? nonne Samaria? & que excelsa Juda? nonne Jerusalem? & ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur vinea: & detrahā in vallem lapides ejus, & fundamenta ejus revelabo.

¶ Aspicite Domine de sede sancta tua, & cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi oculos tuos, & vide tribulationem nostram. ¶ Qui regis Israel intendit, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio

Lectio iij.

Et omnia sculptilia ejus concidentur, & omnes mercedes ejus comburentur igne, & omnia idola ejus ponam in perditionem: quia de mercēdibus meretricis congregata sunt, & usque ad mercēdem meretricis revertentur. Super hoc plangam, & ululabo: vadam spoliatus & nudus: faciam planctum velut draconum, & luctum quasi struthionum. Quia desperata est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tetigit portam populi mei, usque ad Jerusalem.

¶ Aspicite Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina Gentium: * Non est qui consolatur eam, nisi tu Deus noster. ¶ Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non est. Gloria Patri. Non.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Basilii Magni in Psalmum trigésimum tertium.

Lectio iv.

Cum re appetitus invaserit peccandi, velim cogites horribile illud & intolerabile Christi tribunal, in quo presidebit Juxta in alto & excelsa throno: astabit autem omnis creatura, ad gloriosum illius conspectum contremiscens. Adducendi etiam nos sumus

singuli, eorum que in vita gesserimus rationem redduri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrarint, terribiles quidam & deformes assistent angeli, igneos vultus præ se ferentes, atque ignem spirantes, ea re propiti & voluntatis acerbitate non ostendentes, nocti vultu similes, propter merorem & odium in humanum genus.

¶ Super muros tuos Jerusalem constituit custodes: Tota die & nocte non tacēbit laudare nomen Domini. ¶ Prædicabunt populis fortitudinem meam, & annuntiabunt Gentibus gloriam meam. Tota.

Lectio v.

Ad hæc cogites profundum barathrum, inextricabiles tenebras, ignem carētem splendore, urēdi quidem vim habentem, sed privatum lumine: deinde verum genus venenum immittens, & carnem vorans, inexplēbiliter edens, neque unquam saturitatem sentiēns, intolerabiles dolores corrosione ipsa ingens. Postremo, quod suppliciorum omnium gravissimum est, opprobrium illud & confusioem sempiternam. Hæc time, & hoc timore correptus, animam a peccatorum concupiscentia tanquam frano quodam reprime.

R. Mu

Muro tuo inexpugnabili
circa uncinge nos. Domine,
& armis tue potentie prote-
ge nos semper. **Liberā** Dō-
mine Deus Israel clamantes
ad te. **Erue** nos in mira-
bilibus tuis; & da gloriā
nōmīni tuo. **Liberā.**

Lectio vi.

Hunc timorem Domini
Ise do. ūrum Prophēta
promisit: docere autem non
simpliciter promisit, sed eos
qui eum audire volūerint:
non eos qui longius prolap-
si sunt, sed qui s. litem ap-
petentes accurrunt: non
alienos à promissis omnibus,
sed ex baptisate filiorum
adoptionis, verbo ipsi concilia-
tos atque conjunctos.

Propterea, venite, inquit,
hoc est, per bona opera ac-
cedite ad me filii, quippe
qui per regenerationem filii
lucis effici digni facti estis:
audite, qui aures cordis ha-
bētis apertas, timorem Dō-
mini docēto vos: illum scilicet,
quem paulo ante ora-
tione nostra descripsimus.

Sustinimus pacem, &
non venit: quasivimus bona,
& ecce turbatio: cognovimus
Domine peccata nostra: **Non** in per-
petuum obliviscaris nos.
Peccavimus, impietate gessimus,
iniquitatem fecimus
Domine in omnem justitiam
tuam. **Non** in **Gloria** Pa-
tri. **Non.**

Re. vij. Laudabilis pōpulus,
Quem Dōminus exerci-
tium benedixit, dicens:
Opus manuum mearum tu-
es, hereditas mea Israel.
Beata gens, cuius est Dō-
minus Deus, pōpulus elec-
tus in hereditatem. Quem.

Re. viij. Duo Seraphim cla-
mabant alter ad alterum:
Sanctus, sanctus, sanctus,
Dōminus Deus Sabaoth:
Plena est omnis terra glō-
ria ejus. **Tres** sunt qui
testimonium dant in celo,
Pater, Verbum, & Spiritus
sanctus: & hi tres unum
sunt Sanctus. **Gloria** Patri.
Plena est.

FERIA SECUNDA.

Incipit Nahum Prophēta.

Lectio i.

Nus Nimive: Liber vi-
sionis Nahum Eleasri.
Deus amulator, &
ulciscens Dōminus: ulciscens
Dōminus, & habens
furorē? ulciscens Dōminus
in hostes suos, & iras-
cens ipse inimicis suis. Dō-
minus pātiens, & magnus
fortitudinē, & mundans
non faciet innocentem. Dō-
minus in tempestate & tur-
batione viae ejus, & nebulae
pulvis pedum ejus. Incre-
pans mare, & exsiccans
illum: & omnia flumina ad
desertum deducens.

Redēmit pōpulum suum,
& liberavit eum: & venient,
& exultabunt in monte
Sion;

Sion: & gaudebunt de bonis
Domini super Iherusalem,
vino, & oleo: **Et** ultra
non esurient. **Erit**que
anima eorum quasi hortus
irriguus. **Et** ultra.

Lectio ii.

Infirmatus est Basan, &
Carmelus, & flos Libani
elanguit. Montes com-
mōti sunt ab eo, & colles
desolati sunt: & contrē-
muit terra à facie ejus, &
orbis, & omnes habitantes
in eo. **Ante** faciem indigna-
tionis ejus quis stabit? &
quis resister in ira furoris
ejus? indignatio ejus effusa
est ut ignis: & petrae dis-
solutae sunt ab eo.

Angustiae mihi sunt sin-
dique, & quid eligam igno-
ro. **Melius** est mihi inci-
dere in manus hominum,
quam derelinquere legem
Dei mei. **Si** enim hoc
egero, mors mihi est: si au-
tem non egero, non effugiam
manus vestras, Melius.

Lectio iii.

Onus Dōminus, & con-
fortans in die tribula-
tionis, & sciens sperantes in
se. **Et** in diluvio praeterente,
consummationem faciet
loci ejus: & inimicos ejus
persequentur tenebrae. **Quid**
cogitatis contra Dōminum?
consummationem ipse faciet:
non constiget duplex tribu-
latio. **Quia** sicut spiritus se
invicem complectuntur, sic

convivium eorum pariter
potantium: consumuntur
quasi stipula ariditate plena.
Misit Dōminus Angelum
suum, & conclusit ora leō-
num: **Et** non contaminave-
runt: quia coram eo in-
justitia inventa non est in
me. **Misit** Deus misericor-
diam suam, & veritatem
suum: animam meam eripuit
de medio catulorum leōnum.
Et non. **Gloria** Pa-
tri. **Et** non.

FERIA TERTIA.

Incipit Habacuc Prophēta.

Lectio i.

Nus quod vidit Habacuc
Prophēta. Usquequo
Domine clamabo, & non exaudies?
vociferabor ad te vim patiens,
& non salvabis? **Quare** ostendisti
mihi iniquitatem & laborem,
videre praedam & injustitiam
contra me? & factum est
iudicium, & contradictio potentior.
Propter hoc haerata est
lex, & non pervenit usque
ad finem iudicium: quia
impius praevalet adversus
justum, propterea egreditur
iudicium perversum.

A facie furoris tui Deus,
conturbata est omnis terra:
Sed miserere Domine, &
ne facias consummationem.
Domine Dōminus noster,
quam admirabile est nomen
tuum. **Sed** miserere.

Lectio ij.

Aspicite in Gentibus, & videte: admiramini, & obtusescite: quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credit cum narrabitur. Quia ecce ego suscitabo Chaldaeos, gentem amaram & velocem, ambulātem super latitudinem terræ, ut possideat tabernacula non sua. Horribilis & terribilis est: ex semetipsa iudicium, & onus ejus egrediētur.

R. Civitatem istam tu circumda Dōmine: & Angeli tui custodiant muros ejus:

Exaudi Dōmine pōpulum tuum cum misericordia.

Avertatur furor tuus, Dōmine, a pōpulo tuo, & a civitate sancta tua. Exaudi Dōmine.

Lectio iij.

Leviores pardis equi ejus, & velociores lupis vespertinis, & diffundentur equites ejus: equites namque ejus de longe venient, volabunt quasi aquila festinans ad comedendum. Omnes ad pradam venient, facies eorum ventus urens; & congregabit quasi arenam, captivabit. Et ipse de regibus triumphabit, & tyranni ridiculi ejus erunt: ipse super omnem nationem ridebit, & comportabit aggerem, & capiet eam.

R. Gemi peccatrici, pōpulo pleno peccato miserere, Dōmine Deus. *V.* Esto placibilis super nequitiam pōpuli tui. Dōmine Deus. Gloria Patri. Dōmine.

FERIA QUARTA.
Incipit Sophonias Propheta.

Lectio i. *Cap. 1.*

Verbum Dōmini, quod factum est ad Sophoniam filium Amariæ, filii Godoliz, filii Amariz, filii Ezechia, in diebus Josiaz filii Amon regis Judæ. Congregans congregabo omnia a facie terræ, dicit Dōminus: congregans hominem & pecus, congregans volatilia cæli & pisces maris; & ruina impiorum erunt; & disperdam homines a facie terræ, dicit Dōminus.

R. Indicabo tibi homo, quid sit bonum, aut quid Dōminus requirat a te:

Facere iudicium & justitiam, & sollicitum ambulare cum Deo tuo. *V.* Sperare in Dōmino, & fac bonitatem, & inhabitare terram. Facere.

Lectio ij.

Et extendam manum meam super Judam, & super omnes habitantes Jerusalem, & disperdam de loco hoc reliquias Baal, & nomina adimorum cum sacerdotibus: & eos qui adorant super tecta militum cæli, & adorant & jurant in Dōmino, &

ju-

jurant in Melchom. Et qui avertuntur de post tergum Dōmini, & qui non quasi erunt Dōminum, nec investigaverunt eum.

R. Angustia mihi sunt undique, & quid eligam ignoro. *V.* Melius est mihi incidere in manus hominum, quam dereinquere legem Dei mei. *V.* Si enim hoc egero, mors mihi est; si autem non egero, non effugiam manus vestras. Melius est.

Lectio iij.

Silere a facie Dōmini Dei: quia juxta est dies Dōmini, quia preparavit Dōminus hostiam, sanctificavit vocatos suos. Et erit in die hostia Dōmini visitabo super principes, & super illos regis, & super omnes qui induti sunt veste peregrina: & visitabo super omnem qui arroganter ingreditur super limen in die illa: qui complet domum Dōmini Dei sui iniquitate & dolo.

R. Misit Dōminus Angelum suum: & conclusit ora leonum: *V.* Et non contaminaverunt: quia coram eo injustitia inventa non est in me. *V.* Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio caulorum leonum. Et non. Gloria Patri. Et non.

FERIA QUINTA.
Incipit Aggeus Propheta.

Lectio i. *Cap. 1.*

In anno secundo Darii regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dōmini in manu Aggei Prophetae ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Juda, & ad Jesum, filium Josedec, sacerdotem magnum, dicens: Hæc ait Dōminus exercitum, dicens: Pōpulus iste dicit: Nondum venit tempus domus Dōmini edificandæ.

R. Vidi Dōminum sedentem super solum excelsum & elevatum: & plena erat omnis terra majestate ejus: *V.* Et ea que sub ipso erant, replebant templum. *V.* Seraphim stabant super illum: sex alii, & sex alii alteri. Et ea.

Lectio ij.

Et factum est verbum Dōmini in manu Aggei Prophetae, dicens: Numquid tempus vobis est ut habitetis in domibus laqueatis, & domus ista deserta? Et nunc hæc dicit Dōminus exercitum: Pōnite corda vestra super vias vestras. Seminastis multum, & intulistis parum: comedistis, & non estis satiati: bibistis, & non estis inebriati: operustis vos, & non estis calefacti: & qui mercedem con-

gr-

gregavit, misit eas in siccitum peritum.

R. Aspic Dómine de sede sancta tua, & cóntra de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, & audi: **A**peri oculos tuos, & vide tribulationem nostram: **V.** Qui regis Israël, intēde, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi oculos.

Lectio iij.

Hæc dicit Dóminus exercituum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascendite in montem, portate ligna, & ædificate domum, & acceptabilis mihi erit, & glorificabor, dicit Dóminus. Respexit ad amplius, & ecce factum est iminus: & intulisti in domum, & exsufflavi illud, quam ob causam, dicit Dóminus exercituum: quia domus mea deserta est, & vos festinatis unusquisque in domum suam. Propter hoc super vos prohibiti sunt cali, ne darent rorem, & terra prohibita est, ne daret germen suum.

R. Aspic Dómine, quia facta est desolata civitas vana divitiis, sedet in tristitia dómnia Géntium: Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. **V.** Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non est. **Gloria Patri.** Non est.

FERIA SEXTA.

Incipit Zacharias Prophéta.

Lectio j. *Cap. 1.*

IN mense octavo, in anno secundo Darii regis factum est verbum Dómini ad Zachariam, filium Barachia, filii Addo, Prophétam, dicens: Iratus est Dóminus super patres vestros iracundia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercituum: Convertimini ad me, ait Dóminus exercituum, & convertar ad vos, dicit Dóminus exercituum.

R. Super muros tuos Jerusalem constitui custodes: **Tota die & nocte non tacébunt laudare nomen Dómini.** **V.** Prædicabunt populis fortitudinem meam, & annuntiabunt Géntibus gloriam meam. **Tota.**

Lectio ij.

Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamabant Prophéta priores, dicentes: Hæc dicit Dóminus exercituum: Convertimini de viis vestris malis, & de cogitationibus vestris pessimis: & non audierunt, neque attēderunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? & Prophéta numquid in sempiternum vivent?

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Dómine, & armis tuæ potētiæ protégē nos semper: **Libera Do-**

mi-

mine Deus Israël clamantes ad te. **V.** Erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo. **Libera.**

Lectio i j.

Verūtamen verba mea, & legitima mea, quæ mandavi servis meis Prophétis, numquid non comprehēderunt patres vestros, & conversi sunt, & dixerunt: Sicut cogitavit Dóminus exercituum facere nobis secundum vias nostras, & secundum adinventiōnes nostras fecit nobis?

R. Sustinimus pacem, & non venit: quæsimus bonum, & ecce turbatio: cognovimus Dómine peccata nostra: **Non in perpetuum obliviscaris nos.** **V.** Peccavimus, impiè gessimus, iniquitatem fecimus Dómine in omnem justiciam tuam. **Non.**

Gloria Patri. **Non.**

S A B B A T O.

Incipit Malachias Prophéta.

Lectio j. *Cap. 1.*

Onus verbi Dómini ad Israël in manu Malachia. Dilexi vos, dicit Dóminus, & dixistis: In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus, & dilexi Jacob, Esau autem odio habui? & posui montes ejus in solitudinem, & hereditatem ejus in dracones deserti. Quod si dixerit Idumæa: Destructi sumus,

sed revertentes: ædificabimus: quæ destructa sunt: hæc dicit Dóminus exercituum: Isti ædificabunt, & ego destrua: & vocabuntur termini impietatis, & populus cui iratus est Dóminus usque in æternum.

R. Laudabilis populus: **Quem Dóminus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israël.** **V.** Beata gens, cujus est Dóminus Deus, populus electus in hereditatem. **Quem.**

Lectio ij.

Et oculi vestri videbunt: & vos dicetis: Magnificetur Dóminus super terminum Israël, Filius honorat patrem, & servus dómnum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dóminus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dóminus exercituum ad vos, o sacerdotes, qui despicitis nomen meum, & dixistis: In quo despeximus nomen tuum? Offeritis super altare meum panem pollutum, & dicitis: In quo pollutum te? In eo quod dicitis: Mensa Dómini despecta est.

R. Angustia mihi sunt iudicij, & quid eligam ignoro. **Melius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei.** **V.** Si enim hoc egero, mors mihi

308 *Infra Hebdōmadam quintam Novēbris/*
mihi est; si autem non ege-
ro, non effugiam manus
vestras. Melius est.

Lectio iij.
Si offeratis cœcum ad im-
molandum, nōne ma-
lum est? & si offeratis clau-
dum & languidum, nōne
malum est? offer illud duci
tuo, si placuerit ei, aut si
susceperit faciē tuam, di-
cit Dominus exercituum. Et
nunc deprecamini vulgus
Dei, ut misereatur vestri (de
manu enim vestra factum
est hoc) si quo modo susci-
piat faciēs vestras, dicit Dō-
minus exercituum. Quis est
in vobis, qui claudat ostia,
& incēdat altāre meum
gratūo? non est mihi vol-
untas in vobis, dicit Dōmi-
nus exercituum; & munus
non suscipiam de manu ves-
tra. Ab ortu enim solis us-

que ad occasum, magnum est
nomen meum in Gentibus,
& in omni loco sacrificatur,
& offertur nōmini meo obla-
tio munda: quia magnum
est nomen meum in Genti-
bus, dicit Dominus exerci-
tuum.
Misit Dōminus Angelum
suum, & conclusit ora leō-
num: & non contaminave-
runt: quia coram eo in-
justitia inventa non est in me-
ditatione sua, & veritatem
suam: animam meam eripuit
de medio catulōrum leōnum.
Et non. Gloria Patri. Et

Ad Vesperas, Antiphona
cum Psalmis de Psalterio.
152. Capitulum, Hymnus,
& Antiphona ad Magnificat
& Oratio, ut in Sabbato
ante Dominicam primam
Adventus, in parte Hiemali.



HO-

HOMILIE ET ORATIONES
IN DOMINICIS

**Per Ordinem disposita ab undecima post
Pentecosten usque ad Adventum.**

DOMINICA XI.

Post Pentecosten. Oratio.
Omnipotens sempiternus
Deus, qui abundan-
tia pietatis tuæ, & me-
rita supplicum excēdis &
vota: effunde super nos mi-
sericordiam tuam, ut digni-
tas quæ conscientia mēruit,
& adicias quod oratio non
præsumit. Per Dōminum.

**Lectio sancti Evangelii se-
cundum Marcum.**

Lectio vij. Cap. 7. d.

In illo tempore: Exiens
Jesus de finibus Tyri,
venit per Sidonem ad mare
Galilee, inter medios fines
Decapoleos. Et reliqua.

**Homilia sancti Gregorii
Pape.**

**Homilia 10. Lib. 1. in Exe-
cutionem, ante midiam.**

Quid est, quod creator
omnium Deus, cum
surdum & mutum sa-
nare voluisset, in aures illius
suos digitos misit, & expuens
linguam eius tetigit? Quid
per digitos Redemptoris,
nisi dona sancti Spiritus de-
signantur? Unde cum in alio
loco eiecisset dæmonium, di-

xit: Si in digito Dei eji-
cio dæmonia, profecto per-
venit in vos regnum Dei.
Quæ de re per Evangelistam
alium dixisse describitur: Si
ego in Spiritu Dei eicio dæ-
mones, igitur pervenit in vos
regnum Dei. Ex quo utro-
que loco colligitur, quia di-
gitus Spiritus vocatur. Di-
gitus ergo in auralas mite-
tere, est per dona Spiritus
sancti mentem surdi ad obe-
diendum aperire.

Lectio vij.

Quid est verò, quod ex-
puens linguam ejus teti-
git? Salva nobis est ex ore
Redemptoris, accepta sapi-
entia in eloquio divino. Sal-
va quippe ex capite defluit
in ore. Ea ergo sapientia,
quæ ipse est, dum lingua
nostra tangitur, mox ad pra-
dicationis verba formatur.
Qui suspiciens in calam, in-
gemit: non quod ipse ne-
cessarium gemitum haberet,
qui dabat quod postulabat:
sed nos ad eum gemere, qui
celo præsides, docuit: ut &
aures nostræ per donum Spi-
ritus sancti aperiri, & lingua
per